

Korean työväenpuolueen seitsemäs edustajakokous pidettiin Pjongjangissa

Korean Työväenpuolueen 7. edustajakokous pidettiin Pjongjangissa toukokuun alussa. Tilaisuus oli historiallinen, sillä edellinen edustajakokous pidettiin 1980-luvulla. Toki pienempiä puoluekokouksia on pidetty säännöllisesti tässäkin välissä.

Laajamittaisen edustajakokouksen järjestäminen kertoo siitä, että korealaisen yhteiskunnan voidaan katsoa saavuttaneen vakaan, eteenpäin suuntautuneen aseman 1990-luvun alusta saakka vaivanneiden vaikeiden vuosien jälkeen.

1990-luvun puolivälin jälkeen silloinen pääsihteeri Kim Jong Il kehitti puolueen linjaksi Songun-politiikan, jonka mukaisesti Korean kansan armeija on kaikkein voimakkain vallankumousta edistävä voima. Tämä linjaus oli välttämätön Itä-Euroopan sosialismin romahduksesta ja samaan aikaan ajoittuneista lukuisista luonnonkatastrofeista selviämiseksi. Kokemus osoittaa, että linjaus oli täysin oikea.

Presidentti Kim Il Sungin 100-vuotisjuhlien aikaan muutama vuosi sitten korealaiset jo epävirallisesti mainitsivat, että kohta voi olla aika tulkita uudelleen tilannetta Korean demokraattisessa kansantasavallassa. Tämän puoluekokouksen järjestäminen kertoo juuri tästä tilanteen muuttumisesta. Poikkeuksellisten aikojen jälkeen työväenluokan puolue on jälleen voimakkain vallankumousta eteenpäin vievä voima. Puoluekokous kertoo siis tilanteen vakiintumisesta.

Edustajakokouksen edustajat ovat läpileikkaus Korean kansasta

Korean työväenpuolueen edustajakokouksen edustajat edustivat kattavasti eri kansanryhmiä. Kokousedustajia oli kaikkiaan 3467 henkilöä.

- Näistä 1545 oli puolueen poliittisia virkamiehiä,
- 719 hallintovirkamiehiä,
- 423 valtion hallinnosta ja taloushallinnosta,
- 52 työväenjärjestöistä,
- 112 tieteen, koulutuksen, terveyden, median, kulttuurin ja taiteen edustajia,
- 786 perustuotantotyöläisiä,
- 6 japanilaisvastaisen taistelun veteraania
- ja 24 Korean sodan pitkäaikaisvankia.

Naisia oli 315 henkilöä. Lisäksi seuraajia oli 1387 henkilöä mm. kahdesta muusta KDKT:n puolueesta; Korean sosiaalidemokraattisesta puolueesta ja Chondoistisesta uskontopuolueesta.

Avauspuheessa Korean työväenpuolueen ensimmäinen sihteeri Kim Jong Un kertoi laajasti yhteiskunnan kehityksestä kuluneiden vuosikymmenten aikana. Hän totesi, että Juche-aate on osoittanut voimansa ja lopullisesti vakiintunut vaikeiden vuosikymmenten jälkeen. Eurooppalaisen sosialismin romahdusta on seurannut imperialismin merkittävä

voimistuminen. Korean pakotteet ja KDKT:a uhkaavat provokaatiot ovat yksi osoitus imperialismin voimistumisesta.

Kim Jong Un kiitti myös puoluekokousta edeltäneeseen 70. päivän kampanjaan osallistuneita henkilöitä. Kampanjan tarkoitus oli voimistaa eri teollisuudenaloja ja tämä onnistui suunnitellusti. Kampanjasta muodostui merkittävä Korean kansan yhtenäisyyden osoitus. Kampanjan aikana vahvistettiin vesivoimalaitoksia, hiilikaivoksia, metallurgista teollisuutta ja raideliikennettä samoin kuin kemianteollisuutta, rakennustarviketeollisuutta, kevyttä teollisuutta ja maatalouden uudistamista. Samantyyppisistä kampanjoista korealaisilla on kokemusta menneiltä vuosilta. Ponnistelut yhteisen hyvinvoinnin parantamiseksi lisäävät yhteishenkeä ja taistelutahtoa.

Ensimmäinen sihteeri Kim Jong Un piti kongressissa myös laajan tilannekatsauksen käsitellen poliittista tilannetta ja vallankumouksen rakennustyön etenemistä. Hän painotti kansan ja puolueen saumatonta yksimielisyyttä ja toisti puolueen strategisen linjauksen nuorison kouluttamiseksi vallankumouksellisiksi. Kim Jong Un korosti myös kolmen vallankumouksen edistämisen välttämättömyyttä: ideologisen, teknisen ja kulttuurivallankumouksen. Tieteeseen ja koulutukseen on panostettava edelleen riippumattoman kansantalouden rakentamiseksi. Tavoitteena on rakentaa Koreasta riippumattoman talouden jättiläinen. Tämä ei voi onnistua, ellei koko kansa omaksu puolueen sosialistista ideologiaa.

Merkittävä linjaus oli myös se, että talous on vakiintunut siinä määrin, että talouden viisivuotissuunnittelu voidaan aloittaa uudelleen (2016-2020). 1990-luvun alkuun Koreassa noudatettiin 7-vuotissuunnitelmia, mutta talouden taantumisen myötä pitkän aikavälin suunnittelusta jouduttiin luopumaan. Nyt siis on aika palata tämän tyyppiseen suunnitteluun.

Kim Jong Un korosti lopuksi, että puolueen tavoitteena on maailma ilman sotia ja aggressiota, ja että sekä puolue että valtio tulee työskentelemään alueellisen ja globaalin rauhan ja turvallisuuden edistämiseksi. KDKT haluaa myös edistää ydinaseettoman maailman toteuttamista.

Kim Jong Un korosti, että KDKT haluaa normalisoida suhteet ulkovaltojen kanssa. Tämä kuitenkin edellyttää, että KDKT:n suvereniteetti itsenäisenä ja riippumattomana valtiona tunnustetaan.

Puoluekokouksen aika oli länsimaissa trollauksen ja väärän tiedon levittämisen kulta-aikaa

Puoluekokouksen aikaan Korean demokraattisessa kansantasavallassa vieraili paljon länsimaisia toimittajia, myös Suomesta. Pääsääntöisesti meikäleistä uutisointia leimasi Korea-vihamielisyys ja paikkaansa pitämättömien tietojen tahallinen levittäminen. Kuluneet viikot osoittavat oivallisesti, että länsimainen media ei pyri objektiiviseen totuuteen, vaan edistää keinoja kaihtamatta niitä arvoja, jotka kuuluvat länsimaiseen porvarilliseen yhteiskuntaan. Nämä arvot, ovat jyrkässä ristiriidassa tavallisen kansan arvojen kanssa.

Yksi kummallisimmista uutisista käsitteli Korean demokraattisen kansantasavallan teollisuuden omistusta. Kuullun ”asiantuntijan” mukaan teollisuuden omistus on Kimin perheen hallussa. Kaikki kuitenkin tietävät, että KDKT:n teollisuus on kansan omistuksessa ts. valtio omistaa kaikki merkittävät tuotantovälineet.

Tästä päästäänkin hyvin käsityksiin demokratiasta ja vapauksista. Korean demokraattisen kansantasavallan ihmisoikeuksien keskiössä on tuotantovälineiden yhteisomistus. Tämä tarkoittaa sitä, että työläisen tuottama lisäarvo hyödyttää yksittäistä työläistä palkan muodossa, mutta kaikki muu käytetään koko kansan hyväksi. Meillähän valtaosa työläisen tuottamasta lisäarvosta menee kapitalistille hänen henkilökohtaiseksi omaisuudekseen ja lopulta veroparatiiseihin.

Kysymys lisäarvon jakaantumisesta on kaikkein tärkein ihmisoikeuskysymys. Siitä, että kapitalisti anastaa leijonanosan työläisten tuottamasta lisäarvosta, ovat seurauksena sodat, eriarvoisuus ja miljardien ihmisten köyhyys.

Korean demokraattinen kansantasavalta haluaa edetä toista tietä!

Juha Kieksi